

Jeg spørger det ærede Medlem for Højrup, idet jeg genkalder i Erindringen, at Folketingets Venstre har lavet sig dette Program med København som aaben By og med en Grænse- og Politivagt af Hensyn til den os paahvilende Neutralitetspligt. Vil Danmark kunne opnaa at blive betragtet og erkendt som en virkelig neutral Stat, naar dets Forsvarsmidler, Hær og Flaade, Personel og Materiel, ere væsentlig under det Middelmaal, som andre Stater indenfor Kredsen af det internationale Samfund udfolde og opretholde? . . . (*Alfred Christensen*: Det maa De spørge Udenrigsministeren om!) Jeg spørger det ærede Medlem, hvis Afgang fra Ministerpladsen blev saa dybt beklaget i Foraaret, og hvis Samstemning man paaberaaber sig, ligesom man lader forstaa, at han er i Overensstemmelse med Odenseprogrammet, som d'Hrr. have lavet. (*Alfred Christensen*: Jeg troede, De havde en tilstrækkelig dygtig Udenrigsminister, De kunde spørge!) Det ærede Medlem maa forstaa, at naar jeg her spørger, er det ikke for at faa Oplysninger, som vi kunne hente hos den nuværende Udenrigsminister, men for at faa at vide, om det virkelig forholder sig som paastaaet, at det nuværende Ministerium betyder et Skridt til Højre i militaristisk Retning i Modsætning til det tidligere. Derfor spørger jeg den tidligere Konseilspræsident og Udenrigsminister, den Mand, som har Forudsætning for at kunne svare, den Mand, som man her paaberaabte sig som Udtryk for Venstres Anskuelse paa dette Omraade, og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (*Alf. Christensen*) maa lade mig spørge. Jeg spørger da: Vil i Tilfælde af, at Danmarks Neutralitet krænkes, en blot formel Modstand, der kun tilsigter at konstatere, at vi have opfattet det skete som en Neutralitetskrænkelse, være fyldestgørende? Vil ikke den Omstændighed, at vi indskrænke os hertil, blive bedømt og behandlet som et Brud fra vor Side paa vor egen Neutralitet? Jeg ønsker at faa et Svar paa dette Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Højrup, der er i Stand til at besvare det i Kraft af sin tidligere Stilling som Udenrigsminister og i sin Egenskab af Statsrets- og Folkeretslærer, for at faa klart, om det virkelig er saaledes, at Ministeriet J. C. Christensen

i militær Henseende betyder et Skridt til Højre i Forhold til Ministeriet Deuntzer. Her ere vi netop ved Kardinalpunktet i den hele Sag: Forsvarsvæsenets Ordning, Forudsætningen for dets Maal og de Midler, der ere nødvendige, for at Maalet kan naas.

Medens jeg er ved Odenseprogrammet, vil jeg gerne indflette en lille Episode fra Mødet i Hornsyld, som vi for Resten berørte forleden. Historien staar i Forbindelse med selve det radikale Venstres Program. Der foregives jo det særegne ved dette Program, at det er skrevet af Vælgere i Modsætning til de andre Partiers Programmer, der ere skrevne af de ansvarlige Rigsdagsmænd. Der var for øvrigt det ejendommelige derved, at 8 Dage før Landsmødet i Odense var jeg sammen med det ærede Medlem for Ringsted, og han forklarede da offentlig paa Ringsted Torv, at han vidste noget om det, der skulde ske i Odense. Han sagde dette Ord „noget“ paa en saadan Maade, at vi alle forstode, at han kendte det hele, der skulde ske, 8 Dage før Vælgerne kom sammen. Om Odenseprogrammet er der talt saa ofte andre Steder, og det skal jeg ikke komme ind paa. Men ved Mødet i Hornsyld stod en Vælger op, der havde været med til at skrive dette Program. Han præsenterede sig selv som saadan, og han forklarede, at naar det hed i Odenseprogrammet, at vi skulde have de og de Midler for at hævde vore Neutralitetspligter, var det, fordi vi skulde forhindre, at vore Fiskere bleve overfaldne af andre Landes Fiskere. Det var nu hans Opfattelse og hans Forklaring, og det er et karakteristisk Vidnesbyrd om, hvorledes det gaar, naar man lader Folk, der ikke beskæftige sig med Politik til daglig, skrive Programmer.

Naar de Herrer nu have taget dette Program, have de dermed betegnet et nyt Standpunkt. Jeg har paavist det i en bestemt Sammenhæng og skal nu nævne et Forhold, der yderligere godtgør dette. De Herrer vare med til straks efter Systemskiftet at bevilge nyt Feltskyts, de noksom berømte Feltkanoner til 5 Mill. Men jeg spørger de Herrer: hvilken Rolle have de tænkt sig, at disse Feltkanoner, som de vare med til at anskaffe, skulle spille ved Grænsevagten og Søpolitiet? Det er et